

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.502 van 31 juli 1998
in de zaak A. 79.477/IX-1288.**

In zake : Kris THYS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6, bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat Ph. VANDE CASTEELE op 23 juli 1998 namens Kris THYS heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging te vorderen van de "weigeringsbeslissing van zijn aanvraag tot verbreking van zijn dienstneming, ingediend op 6 april 1998 met ingang op 6 juni 1998, van de weigeringsbeslissing om enige beslissing te nemen over voormelde aanvraag tot verbreking van zijn dienstneming, ingediend op 6 april 1998 met ingang op 6 juni 1998 en van de weigeringsbeslissing om de aanvraag aan Z.M. de Koning voor te stellen";

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat Ph. VANDE CASTEELE eveneens op 23 juli 1998 namens Kris THYS heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregel te horen bevelen "dat verwerende partij de aanvraag tot tijdelijke ambtsontheffing, aangevraagd door verzoeker met ingang op 1 augustus 1998 inwilligt" onder verbeurte van "een dwangsom van 20.000 F/dag vertraging (...) vanaf de betekening van het arrest";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 juli 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 juli 1998, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ph. VANDE CASTEELE, die verschijnt voor verzoeker, en van Majoor R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het belang van een goede rechtsbedeling te dezen de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en een dwangsom moet worden behandeld en afgedaan met de vordering tot schorsing;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte van een administratieve overheid slechts mogelijk is indien zij vatbaar is voor vernietiging; dat te dezen de bestreden beslissingen door verzoeker als impliciet afwijzende beslissingen worden aangemerkt; dat hij

immers zelf in zijn inleidend verzoekschrift aanvoert dat "na 3 maanden tijd nog geen formele beslissing genomen" is, en noch hij, noch de verwerende partij de bestreden beslissingen voorlegt; dat zij dus als impliciet afwijzende beslissingen lijken te moeten worden beschouwd; dat tegen dergelijke beslissingen luidens artikel 14, tweede lid, van de voormelde gecoördineerde wetten een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld maar slechts onder bepaalde voorwaarden, onder meer dat de betrokken administratieve overheid "verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen";

Overwegende dat verzoeker nergens aantoont dat hij de in voormeld artikel 14, tweede lid, bedoelde aanmaning heeft gezonden; dat het aldus in de huidige stand van de procedure niet lijkt vast te staan dat alle voorwaarden zijn vervuld opdat een annulatieberoep tegen de bestreden impliciet afwijzende beslissingen kan worden ingesteld; dat op die grond alleen al de vordering tot schorsing als niet-ontvankelijk moet worden afgewezen; dat daaruit volgt dat eveneens de gevraagde voorlopige maatregel alsmede de daaraan gekoppelde dwangsom moeten worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op zeventuizend frank,
komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenendertig juli 1900 achtennegentig,
door :

de H D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. VERBIEST.